

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dept 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkunen, Managing Editor, Sulo Syyänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Neuvosto-Karjala

Suur-Suomen ihanne on siis kärsinyt täydellisen haaksirikon. Alueet, jotka ovat olleet mannerheimiläisen lahtariporvariston valloituspolitiikan kohteina alkavat punertamaan ja liittyvät erottamattomilla siteillä neuvostojärjestelmän perustamisen kautta työläis-Venäjän yhteyteen. Kauko-Karjala alkaa olla lahtarien puukon iskulta rauhoitettu. Ihanne Karjalan valloittamisen kautta Pietariin pääsemiseksi alkaa olla pahan unen arvoinen.

Siitä asti kun Suomen lahtarihallitus miehitti kaksi Venäjän Karjalaa kuuluva pitäjää, nim. Repolan ja Porajärven, alkoi tuima liike irti Suomen valkoisista pyöveleistä rajamilla. Asukkaat alkoivat nähdä läpi sen verhon, jonka varjoo Suomen imperialistinen politiikka kätkeytyi. Valkoinen Suomi koetti saada avukseen valkoisia venäläisiä, avusteli niitä ja teki yöllisiä ryöstöretkiä Karjalan maille. Nämä valkoiset käyrit kokoontuivat viime kesänä Uhtassa ja muodostivat Karjalan "tasavallan" sekä keskustelivat mitä "apua Suomelta pyydetään." Heidän lähtönsä toi Helsinkiin tietoja siitä kuinka Karjalan väestö haluaa "riippumattomuutta Venäjästä" ja kuinka he "sydämellisestä rakkaudesta" tätä kansaa kohtaan haluavat auttaa sitä. Suomen hallitus keskusteli "avustamisesta", lainan anosta, elintarpeiden jakamisesta jne. Suomen porvaristo halusi Karjalan luonnonrikkauksia ja ennen kaikkea työvoimaa, orjia niiden tilalle, joita se oli kotonaan lahdannut. Suomi halusi laajentaa alueitaan Jäämerelle asti. Vielä nyt rauhanneuvotteluissa Suomen edustajat tuovat esiin Suomen "historialliset oikeudet" Jäämeren rannikkoon.

Mutta tämän imperialistisen politiikan eteen tuli Venäjän punainen armeija. Suomi valmistautui hyökkäykseen Pietaria vastaan samalla ajalla kuin se ulotti valloittavan miekkansa Karjalan kansan sydäntä kohti. Judoitit liikuskeli tänä aikana Itämeren maakunnissa ja vartoi aikaa, jolloin hän komenteli Pietarin portilla. — Mutta näiden molempien valloittajien aikeet tuhosi Neuvostovallan punainen armeija. Ja Suomi pelästyi. Se alkoi puhumaan kansojen itsemääräämisoikeudesta. Tulivat rauhanneuvottelut ja Karjalan valloituspuhat jäivät sikseen. Edelliset neuvottelut rauhasta taukoivat, koska Suomen imperialistit toivoivat pelastusta Puolan sodasta. Sekin tuli, mutta onnettomuudeksi Puolan, Suomen ja kaikkien maiden valkoisille valloittajille. Nyt Suomi neuvottelee rauhasta uuden kerran Neuvosto-Venäjänsä kanssa ja auttakoon järki — jos se vielä osaa vähäkkään ajatella — Suomen porvaristoa niin paljon, että se ei enää ala nikkotelemaan vaan suostuu oikeudenmukaiseen rauhaan ja luonnollisten suhteiden rakentamiseen Venäjän kanssa.

Karjalan kysymys on nyt ratkennut aivan toisella tavalla kuin mitä Suomen porvarit ovat toivoneet. Tuonnottain ilmoitti Venäjän Neuvostohallituksen tiedonantotoimisto, että Vian-Karjalasta ja Anuksesta on muodostettu itsenäinen alue, jonka hallituksesta päättämään on kutsuttu edustuksellinen kongressi. Tällainen kokous kutsuttiin koolle Karjalan maakuntapäivien edustajien ja neuvostohallituksen yhteistoiminnan tuloksena. Karjalan neuvostokongressi on nyttemmin järjestänyt maan itsenäiseksi neuvostovaltakunnaksi, jonka hallituksessa on tunnettuja Suomen työväenluokan esittäjiä. Tämänlainen ratkaisu katkaisee loputkin mahdollisuudet Suomen imperialisteilta ja yhdistää työläiset tukemaan Neuvosto-Venäjä.

SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTI DEBSISTA

Suomen oikeistolaisten virallisessa äänenkannattajassa "Sosialidemokraatissa" julaistava Yhdysvaltain sosialistipuolueen presidenttiehdokkaasta ja maan työväenluokan esitaistelijasta, Eugene V. Debsistä, seuraava kertomus:

"Eugene Debs, kuritushuonevanki, jonka Amerikan sosialistit ovat päättäneet asettaa ehdokkaakseen ensi syksyn presidentinvaaleissa, herätti jo 25 v. sitten huomiota. Hän kokosi kaksikymmentuhutisen maankiertäjäarmeijan ja koitti sen etunenässä marssia Washingtoniin. Jack London kertoo eräissä kirjassaan tämän "tramp-armeijan" kuuluisasta retkestä. Jack London oli itse maankiertäjä siihen aikaan ja sai Eugene Debsin rekrytöitynä nähdä, kuinka ryysyläispataljoonat hajosivat ja hajaantuivat yli koko maan. Marssin tuloksena ei itse asiassa ollut muuta kuin Debsin nimitys "Maankiertäjien kenraali."

Muutamia vuosia myöhemmin perusti hän erään sosialistipuolueen Amerikkaan. Se ei kuitenkaan saanut paljon kannatusta, eikä ole saanut myöhemminkään. Suuret kiinteät amerikalaiset työväenjoukot eivät tahdo olla missään tekemisissä Eugene Debsin ja hänen suunnitelmiansa kanssa. Vielä nykyään pitävät Amerikan järjestyneet työmiehet häntä haaveilijana tai anarkistina, jonka elämä on virtuelisten tavoitelmien. Hänen ajamansa sosialismi muistuttaa lähinnä Leninin kommunismia. Siitä huolimatta on Eugene Debs idealisti ja valmis uhraamaan kaikki aatteilleen. Sodan aikana vastusti hän sotavienottoa ja piti puheita Saksalle. Lopuksi häntä syytettiin yllytyksestä ja tuomittiin kymmeneksi vuodeksi kuritushuoneeseen.

Vaikka Eugene Debs nyt koissaan suorittaa vankeusrangaistustaan, on hänellä kuitenkin jonkinlaista valtiollista vaikutusvaltaa, ja hänet on, kuten sanottu, asetettu sosialisten ehdokkaaksi presidentinvaaleissa. Hänellä ei kuitenkaan ole vähintäkään mahdollisuutta tulla valituksi, mutta sitävastoin voi tapahtua, että hän saa armahduksen ennen ensi presidentinvaiktoa."

Sekä häikäilemättömyytensä että tökeryytensä takia tämä "utinen" on kerrassaan ihmeuttava. Tiedämme kyllä, että Suomen oikeistolaiset ja "Sosialidemokraatin" kantajajoukko ovat aineista, jotka kamovovat todellista luokkataluuliikeä omassa maassaan ja ulkomailla, mutta emme ole tieneet, että he sokeassa vimmassaan menevät noin pitkälle tämänluontoisessakin asiassa.

Se täydellinen tietämättömyys, mikä uutisessa ilmenee Debsin töistä ja elämästä sekä se, että siinä sekotetaan Debs nähtävästi eräseen Cox-nimiseen mieheen siinä kohden, jossa puhutaan "maankiertäjäarmeijasta", on jo enemmän kuin kummallista kun juuri muutama viikko sitten useissa Suomen vasemmistososialistien lehdistä julaistin Työmiehen mukaan perusteellinen selonteko Debsistä ja hänen valitsemistaan sosialistipuolueen presidentin ehdokkaaksi. Jokaisella Suomen sanomalehtimiehellä on ollut siis aivan äskettäin tutustuttua Debsiin jo tämän artikkelin kautta. Ja Debs on tunnettu jo vuosikymmeniä kaikkien maiden työväenliikkeiden ja niiden toimitsijoiden keskuudessa niin, että tuollaiset väärinkäsitykset eivät juuri ole mahdollisia muualla kuin ryömäläisten toimituksessa.

Mutta nämä eivät ole ne pääasialliset syyt, joiden takia lehti ruman kirjoituksensa Debsistä on virittänyt. Ryömäläiset näkevät Debsissä vasemmistososialistin, sellaisen, jollaisia he parhaansa mukaan ovat sattuineet ja joita he ovat ohranan agenteille osottaneet Suomessa viime aikoina, ja siitä syystä tämä kirjoitus Debsistä. Debs on heidän kirjoissaan anarkisti ja haaveilija, leniniläinen kommunisti jne. Se on heille kauhistus — niin se on porvaristollekin. Suomen vasemmistolaiset ovat viime aikoina ottaneet käyttöönsä nimityksen "noskelaiset" "Sosialidemokraatin" kantajajoukko kohtaan ja niin rakauttavalta kuin se tunnustaa, näyttäa se todellakin olevan asiallinen. "Sosialidemokraatti" harkiten virittää jokaisen asian ja valehtelee kaikissa kysymyksissä tarkotuksella auttaa noskelaisia petureita asemiaan, jossa ne voisivat hukuttaa Suomen työväenluokan valankumouksellisen tunteen ja lahdata todellisia sosialisteja. Mutta tämä liike on saamassa

tuomionsa nyt sen kautta, että työväenjoukot jättävät sen ja yhtyvät Suomen Sosialistiseen Työväenpuolueeseen, todelliseen luokkataluuliikkeeseen. Olisi asiallista, että täkäläiset toverit lopettaisivat yhteytensä sellaisen lehden kanssa kuin "Sosialidemokraatti" on. Osastojen sietäisi heittää se lukuvistaan ja tilata sen tilalle todellisia työväenlehtiä Suomesta. Niitä on siellä kylliksi ja ne jokaisessa suhteessa uutislehdenkin korvaavat "Sosialidemokraatin" paikan. Tämä ei ole ainoa asia, jossa tämä lehti on asettunut häikäilemättömäksi työläisjoukkojen ja heidän asiainsa sortajaksi.

CANADAN PAPERIPUUYHTIÖIDEN VOITOT

Vuoden 1914 huhtikuusta, vuoden 1919 elokuuhun ovat canadalaist paperipuu-komppanit ajoittaneet erinäisiin arvo-papereihin yhteensä tuon jättäisimmän \$40,752,876. Tästä summasta sijoitettiin Suur Britanniassa \$1,199,876; Yhdysvalloissa \$17,800,000 ja Canadassa \$20,753,000, ja jäännös \$1,000,000, jonka sijoittamisesta ei ole aivan varmasti tietoja, on mahdollisesti \$800,000 Yhdysvalloissa ja \$200,000 Canadassa. Canadassa sijoitettiin \$20,000,000 on sijoitettu vuoden 1917 marraskuun jälkeen, ajalla jolloin kolme suurta Victory-lainaa hankittiin Canadian hallitukselle.

Canadian "Teollisuus-sensuksen" mukaan on 1917 vuoden ajalla sijoitettu Canadian paperimyllyihin kaikkiaan \$86,787,405, ollen tämä \$53,050,602 suurempi kuin vuonna 1915. Nämä numerot osottavat että sijoitukset Canadian paperiteollisuuteen ovat jättäisimmät, ollen alati kasvamassa. Paperiteollisuus on nyt jo ja tulee olemaan Canadian suurimpia teollisuuksia.

Samalla edelläolevat numerot puhuvat sangen selvää kieltä siitä kuinka huikeita voittoja paperiteollisuus tuoottaa Canadian puutavara-arvoille. Mutta mikä on tämän teollisuusalan työläisten osuus, joka nämä Canadian luonnonrikkaukset valmistavat hyödyllisiksi tuotteiksi? — Vap.

Agitatsioonityö järjestössämme

V. Järjestöme keskusviraston suorittama agitatsioonityö. Täydennyskäs aikaisemmin esitetyille osastojen ja aluejärjestöjen suorittamalle agitatsioonityölle on järjestöme keskusviraston taholta suoritettu agitatsioonityö. Kun piiri-järjestöt hävitettiin, tuli välttämättömäksi agitatsiooniosaston perustaminen keskusviraston yhteyteen. Sen tehtävänä on järjestöme edustajajoukosta ja toimeenpanevan komitean määräysten mukaisesti hoitaa ja järjestää järjestössämme harjoitettavaa yleistä agitatsioonityötä. Siihen kuuluu aluejärjestöjen toiminnan seuraaminen ja niiden agitatsioonityön avustaminen samoin kuin alue-toimikuntien välityksellä osastojenkin agitatsioonityön tehostaminen. Viimeksi mainitussa tarkoituksessa hankitaan puhelijajensuusia ja lähetetään osastojen puhujain harjoitus- ja kooetetaan kaikilla muilla hyödyllisiksi havaittavilla keinoilla edistää osastojen toimintaa. Näiden lisäksi käytetään puhujia ja järjestäjiä, jotka kiertävät ympäri järjestöme tekemässä valistustyötä.

Organiseeraajat. Viimeinen (v. 1919) järjestöme edustajakokous velvoitti toimeenpanevan komitean ottamaan palvelukseensa organiseeraajia, joiden tehtävänä on puhumisen ohella järjestävän työn tekeminen osastoissa ja mahdollisuuksien mukaan uusien osastojen perustaminen. Tämän aikeen se tietoisuus, että järjestöme sisäisesti ei ole läheskään niin hyvässä toimintakunnossa kuin sitä luultu. Useimmat osastot ovat toimineet miten on sattunut. Niillä ei ole ollut välttämättömiä toimintatarkoituksia ja nekin, jotka ovat olleet olemassa, ovat toimineet epäsiisännöllisesti. Luokkataluuliikkeen järjestö on sisäisesti hyvin järjestetty ja hyvässä toimintakunnossa, sitte se vasta vetää mukaansa suurempia joukkoja. Tässä tarkoituksessa eri osissa maata kiertävät organiseeraajat ovat olleet velvollisia seuraamaan niin osastojen kuin niiden alaorganienkin toimintaa, nähdäkseen minäkäläisessä kunnossa ne ovat ja jos korjaamisen varaa on, tehtävä kaikkensa epäkohtien korjaamiseksi. Kun aikaisemmin oli tämä työ pitkäjärjestöillä ja ne olivat voimain puolesta erilaisessa asemassa, niin tuli tämä työ tehtyä erillisillä eri osissa maata. Nyt on tarkoituksena saada toimintaan yhdenmukaista samalla kun koetetaan saada osastojamme kaikinpuolin toimintakuntoiseksi. Kuten innokkaimmin organi-

seeraajamme toimivat ja kuta tehokkaammin aluetoimikunnat ja osastot heitä siinä avustavat, sitä parempia tuloksia myös saavutetaan. Tarkoituksena on päästä mahdollisimman pian siihen, että jokainen osasto järjestössämme kytkeytyä toiminnallaan herättämään paikkakuntansa suomalaiset työläiset, järjestämään ne osastoimme jäseniksi ja sen kautta liittämään heidät tämän maan järjestyneen työväenluokan luokkataluuliikkeeseen. Tämän vuoksi organiseeraajamme koettavat vaikuttaa osastoimme kautta siihen, että he ryhtyisivät tekemään mitä parhaiten järjestetyllä tavalla tarkokasta agitatsioonityötä järjestöme keskueudessa. Toistamme sen vielä kerran, että jollemme tätä liikettä joukkojen keskuudessa voi herättää, niin järjestöllämme ei ole kasvamisen mahdollisuutta eikä se sisällä sitä innostavaa voimaa, mikä on välttämättömiä jokaiselle luokkataluuliikkeelle.

Luentotyö. Mennelmä vuosina on uhrattu paljon voimaa ja varoja luentotyöhön. Ja sitä tulee tehdä vastikin. Mutta ennenkuin voidaan varojen kulusta vastaavassa määrin hyödyllisesti luentotyötä tehdä, täytyy joukoissa olla innostusta luentojen seuraamiseen. Jos joukkojen mieleltaasta välttämättä järjestetään luentoja, olpa ne kuinka hyvät tahansa, niin ei se tuota tuloksia, kun niitä seuraa vain vähäinen joukko. Sen vuoksi täytyy ensin saada kaikki toiminta-organimme toimintakuntoiseksi, joukkoja herkitettyä taisteluhuonkeksi ja suuret joukot tekemään henkilökohtaisesti agitatsioonityötä. Sitte kyllä herää tietojen jano. Ja kun se herää, niin syvällisemmällä valistustyöllämme, luennolla, on oma veto-voimansa. Silloin tulevat laajemat joukot seuraamaan luentoja eikä vain muodon vuoksi, vaan oppilakseen oikeita ja perusteellisia luokkataluuliikkeitä ja -tietoja. Tämä valistustyöteko tulee kyllä aikanaan otettavaksi taas käytäntöön.

Agitatsioonikursseja. Edellä on jo tullut useampaankin kertaan mainittua mikä merkitys on puhujia ja agitatsioonivoimiamme kasvattamisella. Siinä tarkoituksessa toimivat luku- ja puhujain harjoitus- ja kooetetaan kaikilla muilla hyödyllisiksi havaittavilla keinoilla edistää osastojen toimintaa. Näiden lisäksi käytetään puhujia ja järjestäjiä, jotka kiertävät ympäri järjestöme tekemässä valistustyötä.

Organiseeraajat. Viimeinen (v. 1919) järjestöme edustajakokous velvoitti toimeenpanevan komitean ottamaan palvelukseensa organiseeraajia, joiden tehtävänä on puhumisen ohella järjestävän työn tekeminen osastoissa ja mahdollisuuksien mukaan uusien osastojen perustaminen. Tämän aikeen se tietoisuus, että järjestöme sisäisesti ei ole läheskään niin hyvässä toimintakunnossa kuin sitä luultu. Useimmat osastot ovat toimineet miten on sattunut. Niillä ei ole ollut välttämättömiä toimintatarkoituksia ja nekin, jotka ovat olleet olemassa, ovat toimineet epäsiisännöllisesti. Luokkataluuliikkeen järjestö on sisäisesti hyvin järjestetty ja hyvässä toimintakunnossa, sitte se vasta vetää mukaansa suurempia joukkoja. Tässä tarkoituksessa eri osissa maata kiertävät organiseeraajat ovat olleet velvollisia seuraamaan niin osastojen kuin niiden alaorganienkin toimintaa, nähdäkseen minäkäläisessä kunnossa ne ovat ja jos korjaamisen varaa on, tehtävä kaikkensa epäkohtien korjaamiseksi. Kun aikaisemmin oli tämä työ pitkäjärjestöillä ja ne olivat voimain puolesta erilaisessa asemassa, niin tuli tämä työ tehtyä erillisillä eri osissa maata. Nyt on tarkoituksena saada toimintaan yhdenmukaista samalla kun koetetaan saada osastojamme kaikinpuolin toimintakuntoiseksi. Kuten innokkaimmin organi-

Sanomalehtiemme ohella välttämättöminä agitatsioonivälineinä on agitatsioonikirjallisuus. Sen levittäminen ja viljeleminen on yhtä välttämättömiä kuin sanomalehtiemme. Mutta nykyään on puutetta agitatsioonikirjallisuudesta. Sen on aiheuttanut osittain se, että tässä maassa on kustannettu vain niukasti agitatsioonikirjallisuutta, kun aikaisemmin sitä saatiin Suomesta. Mutta sota-ajan vuoksi lopput yleensäkin kirjallisuuden saanti sieltä. Osittain, myös entiset agitatsioonikirjallisuuden painokset ovat loppuneet ja osittain myös se on vanhentunut. Päästaksemme kirjallisuuspuolesta ja sadaksemme nykyalkaavasta kirjallisuudesta, on järjestöme kustannusyhdistöiden ja toi-

meenpanevan komitean yhteisellä myötävaikutuksella ryhdyttävä hankimaan tarpeellista kirjallisuutta, sitä täällä kustantamalla. Niin pian kuin uutta agitatsioonikirjallisuutta saadaan, on sitä osastojen ryhdyttävä levittämään kaikella tarmolla. Sitä vaatii niin osastoimme kuin kustannusyhdistöimme etu. Vain sen kautta, että painokset saadaan nopeasti myytyä, voivat kustannusyhdistöme tänä kallina aikana kustantaa kirjallisuutta suuremmassa määrin. Ja nykykaisen agitatsioonikirjallisuuden esäminen on ehdoton valistustyömme menestymiselle.

Mutta tämän kirjallisuuden ohella täytyy myös entistä enemmän ruveta myös levittämään lentolehtisiä. Järjestöme ulkopuolella on suuret joukot, joita ei saada tilaamaan lehtiämme ja ostamaan kirjallisuuttamme eikä heitä saada kuulemaan puhujamme. Sen agitatsioonin lisäksi, mitä toverimme tekevät henkilökohtaisesti keskustelun kautta, on helle levitettävä lentolehtisiä. Sen kautta herätetään heissä tiedonjano ja kehitetään heistä sanomalehtiemme tilaajia ja vähitellen järjestöme jäseniä. Tällaisten lentolehtisten kustantaminen kuuluu toimeenpanevan komitealle, mutta sitä tulisi ulkopuolien avustaa. Ja sen voisi tehdä kahdella tavalla. Ensiksi järjestöme kynäilijät voisivat kirjoitella lyhyitä lentolehtisiä ja tarjota niitä toimeenpanevan komitealle kustantamista varten. Toiseksi pitäisi osastojen ja aluetoimikuntien avustaa toimeenpanevaa komiteaa rahallisesti näiden ilmaisten lehtisten kustantamisessa. Sen voisi kyllä järjestää niinkin, että toimeenpaneva komitea kustantaisi lehtisiä ja lähettäisi määrätystä maksusta niitä osastoille. Mutta tällöin jäivät niitä ilman ne, jotka niitä kaikkista kipeimmin tarvitseisivat, nim. ne osastot, jotka ovat vähissä varoissa ja on suuri suomalainen asutus ympäristöillä. Tästä pulmasta pääsemme vain sillä, että vakavaisemmat osastot ja aluejärjestöt myöntävät agitatsioonivaroistaan vapaaehtoisesti avustusta toimeenpanevan komitealle lentolehtisten kustantamista varten.

Mikskä ei toimeenpaneva komitea voi niitä kustantaa ja vapaasti lähettää osastoille? Siksi, kun sillä ei ole varoja tämänluontoista toimintaa varten. Viimeisessä edustajakokouksessa myönnettiin agitatsioonirahastosta \$5,000.00 Toverin liikkeen avustamiseksi. Samalla kyllä päätettiin, että osastojen on koottava vastaava summa järjestöme agitatsioonikassaan. Sitä kuitenkin eivät ole osastot tehneet, sillä rahastoon on kertynyt vain pieni murto-osa koko summasta. Tämän kautta hupeni järjestöme agitatsioonikassa. Tätä voisivat osastot nyt korvata, jos pitävät yleisen valistustyöntehtämisen arvokkaana ja välttämättöminä. Ja sitä pitäisi, lentolehtisten kustantaminen ja niiden vapaasti levittäminen tulee ensikädessä hyödyttämään osastoja, niiden kannattajajoukko kasvaessa sitä mukaa kuin ulkopuolella oleva joukko valteuu. Ja vaikkapa näin vapaaehtoisesti osastot ja aluetoimikunnat avustavatkin, niin sittekin joutuu toimeenpaneva komitea järjestöme varoista kustantamaan oman osansa.

Loppulause. Edellä on esitetty — sanoisiko — valistustyöohjelmamme. Se on tarkotte herättämään mielenkiintoa ja innostusta järjestöme tärkeimpään tehtävään, agitatsioonityöhön. Paljon on väitelyä siit, mikä on tärkein tehtäväme nykyalkana. Mielestämme kiltämättömästi tärkeintä on agitatsioonin ja järjestämistyö. Kuten jo tämän alussa mainittiin, suuret suomalaiset työläisjoukot ovat ulkopuolella järjestöme. Meidän velvollisuutemme, osana tämän maan kokonaisluokkataluuliikkeestä, on saada suomalaiset työläiset herätettyä, valistettua ja liitettyä yhteiseen luokkataluuliikkeeseemme. Se voidaan tehdä vain entistään innokkaimman, syvällisemmän ja laajemman agitatsioonityön kautta. Suuret esitaistelijamme ja oppilaisemme, Karl Marx ja Friedrich Engels, lopettivat leimuavan agitatsioonikirjassansa "Kommunistinen Manifesti" lauseella "KAIKKIEEN MAIDEN TYÖLÄISET, LIITTYKÄÄ YHTEEN!" Samanlaisen kehoituksen on antanut kansainvälinen järjestöme Kolmas Internationale. Jos haluamme olla uskollisia sosialistiselle ja kansainväliselle järjestölemme sekä työväenluokan yhteiselle edulle, niin meidän on kaikista vastuksista ja vaikeuksista huolimatta tehtävä jatkuvasti agitatsioonityötä ja sen kautta liitettävä kaikki suomalaiset työläiset tässä maassa yhdeksi suureksi kokonaisuudeksi luokkataluuliikkeeseen. Ja samalla kun teemme tätä työtä, muistakkaamme se tehdä oikeiden marxilaisten sosialististen periaatteiden toveri-

en taiste! Työväenluokaa suuriin päämääriin päästään vain värentämättömän ja tinkimättömän luokkataluuliikkeen periaatteiden pohjalta lä-

Apuoimittajan paikka avoinna Toverissa

Apuoimittajan paikka ilmoitetaan avoimeksi Toverin toimituksessa. Vainomuksena on täydellinen suomen- ja englanninkielinen taito sekä sosialistipuolueen jäsenyys. Toimeen on astuttava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkaavatuksineen on lähetettävä ennen heinäkuun 31 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.

tevän sitkeän ja uraan valistustyön ja järjestämistyön kautta. Toverit, innostusta ja kestävyyttä tässä työssä!

Toverillisesti
S. S. JARJESTÖN AGITATION-OSASTO.
Vilho Boman.

PUOLUEASIOITA

S. S. Järjestön organiseeraaja A. H. Hirsken puhetilaisuudet ensi viikolla. Sunnuntaina ja maanantaina, 18 ja 19 päivien liltana Portlandissa osaston haallilla. Keskiyöllä 21 p. Mayerilla toveri Rosen farmilla, 22 p. Quincy'ssa kirjallisuusyhdistyksen haallilla, 23 p. Svensenissä osaston haallilla, 24 p. Ilwacossa osaston haallilla. Mayer'issa, Quincy'ssa ja Svensenissä olisi hyvä jos joku tovereista olisi asemalla vastassa Portlandista pään tulevilla aamujunilla että ei toiv. Hirske, joka on ensikertalainen näillä perukoilla, tarvitsisi jättää kontra kiertelemään löytäkseen palkkioa, johon hänen on mentävä. Myöskin paikalliset toverit pitäkää hyvä huoli hyvistä paikallisista puhetilaisuuksien ilmoittamisesta sekä tilaisuuksien järjestämisestä. Leo Leino, Aluejärjestäjä.

Aberdeen, Wash.

Vierailivat. Hoqnlamin osaston näytelmäseura kävi täällä antamassa vierailunäytännön heinä 10 p:n liltana, esittäen huvikkapallean "Täällä tulee morsian". Esitys sujui hyvin, kaikki velivät osansa kiittävästi, josta kiitokset naapurikaupunkilaisille. Väkekin oli kerääntynyt runsaasti katsomaan esitystä.

Kesä se on kai vissiin tullut täälläkin, koska yksi ja toinen perhekuuta kokoa tulsujaan läijään, ja jos heiltä menee kysymään mitä tuo pakkaus tarkoittaa, niin hyvin päätävällisesti murahtavat, mennään pitkissä käämpämissä, siellä kun saa alasti maata hietkolla, oman tai toisen oman kanssa, j. n. e. Viime aikoina on paljo lähtenyt tovereita luonnon helmaan, heittäen hetkeksi nuo vanhat tutut leipähuulet syrjään.

Klubin toiminta on näköjään veltostunut ehkä sekkin ollen kesän merkki. Kaikkialla vaan näyttäa olevan niin sanottomattoman kova kiire, että ei muka keritä kokouksissa kulkemaan, vielä vähemmän mitään toimimaan, joo, joo! Kyllähän se kesäaika pakkaa veltostuttamaan haaliohmmia. Sehän on vanha tapa, että kesällä ikään kun levähdetään haaliohmmia, ja talvella toimitaan sitä innokkaammin. Mutta pojat, meidän tulisi myöskin ajatella, että ei nykyalkana piisaa ainostaan se, että meillä on jonkunlainen klubi, ja me kuulamme siihen jäsenenä. Kapitalistiluokka ei pidä minäkäläistä kesälomaa, tai aseploaa, kiristessään meidän nälvävyötämme, ja siksi se on enemmän tyhmää anteeksi antaa, jos me heitämee floksiksi sen asian, jota on lähdey ajamaan. Meidän pitäisi kiinteästi toimia ajan mukaan. Koko maailma herää, ja työläiset jokaisella mailman kohalla tiukentavat taistelujetta, mikäli siis odottaissimme täällä toimitonna, mita toverit muilla paikkakunnilla voittavat, mailman proletariaattia edottavat myöskin meidän toimittamme, ja meidän velvollisuutemme on toimia ainakin kaiken sen, mitä me näissää ahtaissa olosuhteissa voimme toimia, olkoon sitte kesä tai talvi. Tämä siksi, että usea toveri on tykkäänän unohtanut että hän on klubille muuta kun ainoastaan jäsenveron maksava jäsen. Heittäkäämme nyt kerrankin toimitustensa syrjään, ja pannaampa taas klubin toiminta vilkkaaksi, että siinä vanhat jäsenet viihtyvät toisissaan, ja että uudet tulevat jäsenet viihtyvät sen seurapöydässä. Muut ilmoitettavat miksi paikalliset työläiset eivät suuremmassa määrässä halua yhtyä klubin jäsenyyteen, vaikkaki ei sen ainakaan pitäisi enää olla liian keltaisenkaan. Nykyalka vaatii työläisiltä yhteisymmärrystä, ja vasta silloin kun työläiset tuntevat orjustovereinaan kaikki raatajaluokan, niin vasta silloin on työläisillä jotain toivoa voittoon. Ja sitä mukaa kun eri työläisryhmit tuntevat toveruutunteita toisin ajattelevia työläisiä kohtaan, sitä mukaa vahvistuu myöskin se ketju, jota vallassa olevan luokan on mahdoton joskus murtaa. Suurin ase kapitalistiluokalla meitä vastaan on se, kun se näkee työläiset keskenään riitelevinä ryhmänä, jossa riitelemässä useinkin todellinen vihollisuus jää rauhaan, proletariaatin toisaalta hammaslellä. Siksi pitäisi meillä olla solidaarisuus ennen kaikkea. — Järven poika.